

обходимостъ у тая класа скоро се породило желание да допълни политическото равенство и съ *економическо*, та да заживѣе охолень и независимъ животъ. Какъ масата рѣшила въпроса за материалното равенство, съ което трѣбвало да се допълни придобитото вече формално равенство, показва ни комедията на Аристофана *«Женитѣ въ народното събрание»*. Тая комедия, прѣдставена на атинската сцена вѣроятно въ 392 г. пр. Хр., е наистина карикатура, но тя ни дава вѣренъ образъ на комунистическитѣ фантазии, които вълнували душата на атинския пролетариатъ въ първата половина на IV в. пр. Хр. Като отстранимъ прѣувеличенията, комичнитѣ черти, пакъ остава една сериозна ядка, която е извънредно поучителна и интересна.

Ето накъсо съдържанието на комедията: На атинскитѣ жени хрумнало веднажъ да докаратъ въ ржцѣтъ си държавното управление. За да постигнатъ тая цѣль, прѣобличатъ се като мъже и една утринъ отиватъ въ народното събрание, прѣдвождани отъ умната, философски образованата *Праксагора*. Тѣ сполучили тамъ да прокаратъ рѣшение, чрѣзъ което управлението на държавнитѣ работи се възлага на женитѣ, защото мъжетѣ до сега сж се показали негодни и разорили държавата. „Това само не било опитано въ Атина“, забѣлѣзва ядовито единъ гражданинъ. Слѣдъ това женитѣ влизатъ съ реформационни идеи и искатъ да въведатъ общность на имуществата и на женитѣ. Обаче при първия опитъ да приложатъ тоя проектъ, тѣ прѣ-